

POP ROCK

& Sport

Nr. 31

august 1991 12 pagini 5 lei

MĂDĂLINA MANOLE

Data nasterii: 14 iulie 1967
Locul nasterii: Valenii de Munte
Înălțimea: 1,71m
Greutatea: 55 kg
Ochii: caprii
Par: castaniu-roscat
Semne particulare:
o alunița pe partea
stînga a obrazului
Studii: liceul, la Ploiești

Rude: Un frate, mai mic cu un an, născut pe 10 august 1968, mai înalt ca mine cu un cap, îl cheama Marian și are o prietenă cu numele de Mihaela. Amindoi iubesc muzica. De fapt, la noi în casa tot timpul merge televizorul sau radioul, părinții mei fiind și ei ascultători de muzică. Mama îmi povestea că în tinerețea ei a cîntat la baluri și cînta destul de bine, dacă satenii o stiau.

10 MELODII PENTRU VINERI NOAPTEA

- pag.2... Poze rare, formații tinere
De toate
Program Radio Uni-Fan
- pag.3... De vorba cu... M.M.
- pag.4... A-Z (Hard & Heavy)
Muzica se fura
(Pirații discurilor)
- pag.5... Raspundem, intermediem,
confirmam
Textele săptămînii
- pag.6... Serial Beatles
Scrisoare din Chicago
- pag.7... Talon Top'30
- pag.8... Funk Power
- pag.9... Video-film
Flash-News
- pag.10... Crazy Jack (Nicholson)
- pag.11... Sport

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Primele amănunte de la Festivalul MAMAIA le-am publicat în „Curierul național” de vineri. Iată componența juriului, comun pentru toate cele 4 secțiuni: (președinte), Aurora Anđronache, Titus Andrei, Paul Enigărescu, Mirabela Dauer, Sașa Georgescu, Cornel Fugașu, Laurențiu Profeta, Carmen Stoianov, Mihai Maximilian, Vasile Veselovski, Constantin Rusnak (rector al Conservato-

casa Noise), Warrior Soul — „Drugs, God...” Citiți veterani ai rockului deschid zodia fecioarei (ne amintește Sila Văduva): David Freiberg (basist la Jefferson Starship, Quicksilver Messenger Service), Kenny Rogers, John Cipollina (tot la Quicksilver...), Jim Capaldi, Ken Hensley (Uriah Heep) sînt născuți pe 24 august. Gene Simmons, basistul de la Kiss împlinește 42 de ani pe 25 iar Van Morrison pe 31 august (46 de ani). La sfîrșitul zodiei vom publica lista tuturor aniversațiilor pentru a vă fi utilă la anul! ● „Roachford este într-adevăr numele meu dar insist asupra

faptului că este vorba de un grup”. De remarcat că Sony Music și-a „colorat” recruții din ultimii ani avîndu-i în vedere pe Terence Trent D'Arby, Fishbone sau Living Colour. „Lumea revine ciclic la punctul de plecare, la origine, la soul”. Un adevărat filosof, Roachford remarcă sărăcia anilor '80 în ale creativității (ceva real este, parcă...) deceniu în care banul a contat mai mult decît muzica. Și acum e mai bine? ● Yngwie Malmsteen lucrează din nou, după o scurtă perioadă de relaxare și după încetarea contractului cu Polygram. A semnat recent un

altul cu Elektra pentru 6 L.P.-uri dintre care primul ar trebui să iasă în ianuarie 1992. ● Venirea lui Steve Walsh la Bad Company a fost anulată în ultima clipă, grupul britanic continuînd auditiile altor voci. ● Chitarist nou la Annihilator: Neil Goldberg. Înregistrările încep în mare taină (percută presă) în toamnă. ● A plecat de la Cold Sweat chitaristul Mare Ferrari fiind înlocuit de Billy D'vette. ● Noul L.P. Savage (care în mod normal ar fi deja pe piață) se intitulează „Streets”. ● Primul album solo pentru chitaristul Craig Goldie (fost la Giuffria și Dio) a apărut la 19 august. ● Bret Michaels a muncit în această vară. Solistul de la Poison o ajută pe Stevie Nicks la realizarea unui nou album. ● Top „Independent” din această lună, publicat de „Musik Express Sounds” 1. Fields Of The Nephilim — Earth Inferno. 2. Dubrovniks — Audio Sonic Love Affair. 3. Eisurzend Neubauten — Strategies Against... 4. This Mortal Coil — Blood. 5. Diverse — German Mystic Sampler II. La categoria „Dance Maxi” (tot în această lună) conduc Crystal Waters, De La Soul, Color Me Badd, Salt N' Pepa și Massive Attack. ● Single-ul „I Wanna Sex You Up” este desigur una dintre surprizele sezonului. Cine l-a realizat? Mark Calderon (chitară), Kevin Thornton (voce), Samuel Watters (keyboards) și Bryan Abrams (keyb.) sînt de aceeași vîrstă (21 de ani) și locuiesc împreună într-un ranch din Long Island. Echipa e de-a dreptul internațională: un irlandez, un jamaican, un mexican, un indian și foarte sudată, băieții fiind și foști colegi de școală. În urmă cu 2 ani, Kevin și Bryan au lucrat ca vocaliști de studio cu Huey Lewis, iar într-o zi le-a venit ideea să-i cheme pe ceilalți, pentru a face o trupă. Numele ales Color Me Badd poate fi tradus cam în genul „nu bate cimpul”. I-a remarcat Bon Jovi, care i-a și invitat să cînte în deschiderea concertelor sale. A urmat contractul oferit de o casă de discuri, care inițial le-a cerut doar o melodie pentru coloana sonoră a filmului „New Jack City”. A fost de ajuns o melodie, dar ce va urma? ● Barbara Streisand disperată! Fiul ei din prima căsătorie (cu actorul Elliott Gould) Jason (24 de ani) a oficializat relația sa cu David Knight (manechin masculin pentru chiloți și slipi). Barbara a fost invitată la nuntă dar nu s-a dus pentru că i-a fost rușine. Știa că fiul ei e homosexual dar să accepte și mariajul era prea mult! ● Soțul vedetei LaToya Jackson, Jack Gordon a înființat un Fan Club fără știrea doamnei prin care oferă admiratorilor sutele de autograful mult dorit. Ea va afla doar dacă citește „Bravo” sau P.R.S.! ● Se emite ipoteze legate de o eventuală împăcare dintre doi australieni la Londra: Kylie Mi-

neu american care probabil va dărîma citeva blocuri. Participă Sepultura, Sacred Reich, Napalm Death și Sick Of It All. ● „If You Need My Love Tonight” extras de pe L.P.-ul „Interchange” semnaleză prezen-

Am greșit, ne corectăm

Referiri la nr. 29 și 30

Pentru o parte din greșelile apărute în ultimele 2 numere, iată acum corecturile. Nr. 29: „Indiscrrețiile cu Madonna” erau, de fapt, cu Madonna.

Numărul 29 este 29 de la un cap la altul al revistei, nu cum apare notat în partea de sus a paginilor din interior.

Nr. 30, pg. 2: „Toți au păreri bune” și nu „păreri”; „Firma Levi's are spoturi publicitare” și nu „sare”; „Paradoxal însă, „On Every Street” și nu „Streit”; „Discul Dire Straits” și nu „Straets” cum apare, deloc normal, pe pagina a doua.

Ne oprim aici, cu scuzele de rigoare, din serialul corecturii. Continuăm săptămîna viitoare.

rului de stat din Chișinău), Aurel Manolache (directorul festivalului). ● Vor exista discuri cu primele audii, doar la fața locului. ● Se lucrează la planșetele festivalului, cu întregul program, pe zile și ore. ● Premiile la creație sînt de 75 000 pentru primul loc și 60 respectiv 50 de mii pentru următoarele. La interpretare sumele sînt în ordine 25, 20 și 10 mii. De reținut faptul că premiul de la creație se împarte astfel: compozitor 40 la sută, textier 25 la sută, solist 20 la sută și orchestrator 15 la sută. ● Pînă la închiderea ediției vom mai avea și alte știri, dar o parte dintre recitaluri le putem nominaliza de acum. Anastasia Lazariuc, Mihai Constantin și Adrian Antonescu vor cînta în aceeași seară. Mirabela Dauer și Dan Spătaru în alta, Adrian Daminescu și Compact într-o a treia seară. Celelalte, cînd le vom afla. Pînă la deschidere mai sînt 5 zile, și se pot întîmpla multe. (azi fiind 23, cînd apare P.R.S.). ● James Brown pe coperta a doua, articol în interior și iată-l și la știri. Culegerea de 4 C.D.-uri, „Star Time” constituie dovada inseparabilității trecutului lui J.B. de prezentul muzicii soul. 71 de melodii printre care „Please, Please, Please”, „Think”, „It's A Man's World”, „Sex Machine”, „Hot Pants” ș. a. Doar enumerarea lor te îndeamnă la dans! Apar și 4 înregistrări live și o piesă nouă, „I Got You (I Feel Good)” care se folosea cu mare efect la o reclamă. ● Albume în Germania cu Atom Seed — „Get In Line”, White Trash — „White Trash”, Helloween — „The Best, The Rest, The Rare” (editat de

10 melodii pentru VINERI NOAPTE în direct (30 August)

Așa cum am promis, lista pieselor ce pot fi dedicate va fi publicată cu o săptămîna mai devreme aici. Acum, continuăm cu piesele de succes din „Billboard” — S.U.A. ale deceniului trecut.

1. Call Me — BLONDIE (1980)
2. Bette Davis Eyes — KIM CARNES (1981)
3. Don't You Want Me — HUMAN LEAGUE (1982)
4. Down Under — MEN AT WORK (1983)
5. What's Love Got To Do With It — TINA TURNER (1984)
6. Wake Up Before You Go-Go — WHAM (1985)
7. Sledgehammer — PETER GABRIEL (1986)
8. Walk Like An Egyptian — BANGLES (1987)
9. Sweet Child O'Mine — GUNS'N ROSES (1988)
10. My Prerogative — BOBBY BROWN (1989)

Dedicatiile se pot face în scris, pe adresele revistei și a Radiodifuziunii sau telefonic în timpul emisiunii. Număr activ de la 22.30 este 13.69.01. Se pot pune întrebări invitaților sau realizatorilor, se pot face propuneri pentru ediții viitoare.

Programul „România Actualități”, de la 23.10 la 5.00 este al fanilor muzicii.

L.P.M. și A.P.

Maratonul rock, Mamaia '91 s-a încheiat, fotografiile sosesc acum

SEISM — SUCEAVA

SPECTRUM — CLUJ-NAPOCA

Reluăm la insistența FAN CLUB Gabriel Cotabiță

Dașu Virginia, Bd. Magheru nr. 34, sc. E, et. IV, ap. 20, sector I, cod 70159, telefon 50 91 96. O intrunire extraordinară se anunță pentru toamna care se apropie.

ATENȚIE, SPONSORI!

Concertul DEEP PURPLE ar urma să se desfășoare pe 17 septembrie a.c. Doar cu ajutorul celor care iubesc rockul putem vedea și auzi acest grup (al istoriei, dar și al prezentului) pe Stadionul Național din București. Fanii vor fi dispusi la sacrificii financiare, vor renunța la burse, la banii de țigări, de vacanță, la recuzita școlară! Cei care se decid să sprijine această inițiativă sînt rugați să telefoneze la dl. Alexandru Sipa, la numărul 83.47.02. Vă rugăm grăbiți-vă, nu ne lăsați fără DEEP PURPLE!

nogue și Michael Hutchence. Nimic sigur, dar totul posibil. ● MC Hammer păzit de 6 „gore” mai cu seamă după rănirea fratelui său Louis Burrell de către un psihopat, probabil supărat pe succesul rap-ului. ● În 1979 melodia „Bobby Brown” a fost interzisă la radio. Mamele fetelor cărora le plăcea piesa lui Frank Zappa erau revoltate din cauza obscenității textului. Un an mai tîrziu discul a ajuns în arhive iar după 11 ani, relansat, a ajuns în topuri. S-au schimbat fetițele și firește și mamicile între timp! ● New Titans On The Block un generic al unui tur-

la activă a lui Chris Norman în viața muzicală europeană. L-au ajutat Tony Carey și Pete Spencer (fost coleg de la Smoke). Pe 4 aprilie 1991 s-a născut fetița Susan, care se alătură echipei familiale formate din Stephan (5 ani), Michael (7), Paul (19) și Bryan (23, care trăiește cu prietena sa Sarah la Leeds, fiind acum mecanic auto). În 1992 Chris va juca într-un serial T.V. rolul său din viață, cel de muzician.

Supliment editat de „Presa Națională”

Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „Coreși” București

DE VORBĂ CU... STELELE

MĂDĂLINA MANOLE

Rep.: Cum ai început să cânti?

M.M.: Pe la 13-14 ani am văzut-o într-un spectacol pe Ana Tetelea Ionescu. Mi-a plăcut foarte mult cum cânta muzică folk și mi-am dorit să învăț să cânt și eu la chitară. Intimplarea a făcut, ca la câteva zile după spectacol, să descopăr că eram vecine de bloc. Mama a rugat-o să-mi dea câteva lecții de chitară. Am început să învăț pe chitara ei, pe care de altfel mi-a și dăruit-o.

Rep.: Ideea debutului cum s-a născut?

M.M.: La început cântam singură și-mi compuneam piesele. La scurt timp am fost cooptată în Ansamblul Tineretului Prahovean care organiza diferite spectacole în județ. Acolo am cunoscut-o pe Ștefania care cântase în grupul folk Orfeu, grup care tocmai se destrămasese. Eu compusesem o melodie „Toamnă nouă” pe versurile lui Goga, în care prevăzusem și o parte pentru flaut. Ștefania cânta la acest instrument și am rugat-o să interpreteze ea partea respectivă. Îmbinarea a fost reușită și așa s-a născut colaborarea noastră. În plus, eu, pe vremea aceea, nu puteam să fac o terță, să fac vocea a II-a, ea știa, pentru că terminase școala de muzică. În ceea ce privește numele grupului — Alfa și Beta — a fost ideea mea; fiind probabil, influențată de matematică. Eram în clasa a X-a și mă aștepta un examen de treaptă.

Rep.: La 16 ani aveai deja succes. Cum erai privită de băieți, de colegii tăi?

M.M.: Le plăcea ce făceam, erau mindri de ceea ce realizam, erau mindri că sînt colega lor. Dacă mă invidiau pentru ceva, era faptul că eu puteam să chiulesc de la școală. În rest, nu am simțit din partea lor răutate sau invidie.

Rep.: Numărul băieților care-ți făceau curte a crescut sau aveai un prieten anume la care țineai foarte mult?

M.M.: Nu, nu aveam un prieten anume. Am avut cînd eram în școala generală, în clasa a VII-a, iar el era într-o VIII-a. Îl admiram în taină, de la distanță. În liceu n-am avut. Probabil și pentru faptul că turneele, lumea aceasta a muzicii mă maturizaseră. În „Cenaclul Flacăra” eu eram cea mai mică (ca vîrstă). Ștefania (Beta) era cu doi ani mai mare ca mine, deci oarecum era intrată în viață, dacă pot să mă exprim așa. Eu am învățat din greșelile ei. Cu greu se putea apropia un băiat de mine.

Rep.: Dar tu ești o fire expansivă...

M.M.: Da, dar nu cu oricine. Chiar de multe ori, sînt interpretată greșit. Din prea mult bun simț, nedorind să-i deranjez pe cei din jurul meu stau mai retrasă și atunci sînt acuzată de sfidarea anturajului. Nică nu mai știu cum să fac.

Rep.: Părinții nu erau supărați din cauza absențelor de la școală?

M.M.: Într-un fel erau supărați. Pe de altă parte îi scădam de niște cheltuieli. Cu banii pe care-i câștigam mă îmbrăcam, cumpăram cărți și păpuși. Chiar și acum mi-am adus din America un ursuleț pe care am dat 12 dolari.

Rep.: În ceea ce privește îmbrăcămintea, erai preocupată mai mult de toaletele de scenă?

M.M.: Da, mai ales că eram două, trebuia întotdeauna să ne

alegem cu multă grijă îmbrăcămintea.

Rep.: Tensiunile cu părinții în ce constau?

M.M.: Ele erau create de absențele pe care le aveam la școală.

Rep.: Tatăl tău te-a bătut vreodată?

M.M.: O singură dată, nu mai știu din ce motive, cred că-l minșisem cu ceva.

Rep.: Dar mama?

M.M.: Da. Destul de multă bătaie am mîncat de la mama. O parte din cauza fratelui meu, o parte din cauza încapățînării mele. Deși știam că va trebui să fac, pînă la urmă, lucrul care mă ruga mama să-l fac, pînă

la care sînt birfele care te deranjează cel mai mult?

M.M.: Birfele sînt de genul: „mi-am luat-o în cap, țin nasul pe sus, nu salut pe nimeni”. Ele s-au amplificat acum, după ce m-am întors din America.

Nu înțeleg de ce atîta invidie. Am înțeles că se vor mai face astfel de turnee, că rînd pe rînd vor pleca toți. Și în fond nu am făcut acolo altceva decît să cînt la comunități de români. Eu nu sînt genul care atunci cînd intră undeva să înceapă să sară de gîtul tuturor sau să facă în așa fel încît toți să observe că este acolo.

Rep.: Acestea sînt comentariile colegilor, dar ce alte vorbe

anunțe cîștigătorul ediției, a intrat în scenă furios și-n loc să cînte a făcut anunțul adăugînd și un „Asta e!”.

Rep.: Tu trăiești competițiile?

M.M.: Da.

Rep.: Deci nu ești doar omul care reprezintă un compozitor, ci îți dorești efectiv să cîștigi, implicîndu-te.

M.M.: Sigur că da. Indiferent ce compozitor aș reprezenta, dorința mea ar fi aceeași — să-l reprezint cu cinste și să cîștigăm. Nu particip la asemenea competiții doar de dragul de a mă mai vedea lumea și pe mine la TV sau într-un... spectacol. Cele mai mari emoții le

cu familii, cu copii. Fanii, în sc. Almb, lipseau.

Rep.: Tu ca artistă ce crezi că trebuie făcut pentru un astfel de Fan-Club, cum au înființat ei? Te-ai gîndit vreodată? Ei doresc fotografii, discuri, postere...

M.M.: În primul rînd, cei care fac parte dintr-un asemenea club ar trebui să fie privilegiați. Ei să dețină cit mai multe poze, discuri...

Rep.: Dar ai material pregătit pentru un Fan-Club Mădălina Manole?

M.M.: Serios, la treaba asta, mă gîndesc de puțin timp.

Rep.: Ai impresar?

M.M.: Nu.

nu spuneam nu, nu eram liniștită.

Rep.: Dar acum, care e atitudinea lor față de tine?

M.M.: Sînt mulțumiți de mine. Au pretenția că din cînd în cînd să le dau cite un telefon, să le spun că plec în turneu sau că apar la TV. Cu mama mai am uneori discuții. E supărată că nu am nici o piesă în limba engleză. Trebuie să-ți mai spun că am niște părinți tineri (și mă mindresc cu asta) și că încerc să fie cit mai bine puși la punct cu ce se întîmplă în muzica ușoară. Mă încurajează atunci cînd sînt sufletește sau psihic deprimată. Ceea ce mă afectează foarte mult sînt birfele.

îți mai ajung la ureche, legate de existența ta de scenă sau de cea din afara ei? Eu am auzit spunîndu-se și chiar am citit cum că ai fi privilegiată de faptul că Șerban este în radio și deci melodiile tale sînt difuzate mai des.

M.M.: Da și asta se discută, dar tot colegii sînt cei care provoacă aceste discuții. Publicul încă nu l-am auzit plîngîndu-se.

Rep.: La concursul „O melodie dintr-o sută” care a fost situația? Aș vrea să știu punctul tău de vedere și aș dori să fii cit mai obiectivă.

M.M.: Am simțit că anumiți colegi, chiar și unii compozitori erau foarte furioși că am cîștigat din nou acest concurs.

Rep.: A cita oară?

M.M.: Este pentru a doua oară. Prima dată a fost în februarie cu „Fată dragă” și acum cu „Te-am văzut, mi-ai plăcut”. Am simțit pur și simplu că erau pe punctul de a exploda. După partea de concurs, în timpul numărării jetoanelor, trebuia să susținem recital George Nicolescu, eu și Mihai Constantinescu care era și prezentatorul concursului. Jetoanele s-au terminat de numărât mai repede, așa că s-a știut că noi am cîștigat chiar în timpul recitalului meu. Mihai Constantinescu, care trebuia să aibă recital după mine și apoi să

am cînd particip la competiții. Intotdeauna am emoții, cînd intru pe scenă, dar cînd e vorba de o competiție, emoțiile sînt mai mari. La Mamaia anul trecut, din cauza emoțiilor, cîntîndu-se live, nu am interpretat așa cum trebuie melodia „Vino dragostea mea”. La „O melodie dintr-o sută” se face play-back dar eu totuși am emoții. Deci, a fost o atmosferă îngrozitoare în culise, cineva spunîndu-mi că de cite ori ieșeam din cabină toți izbucneau ca un vulcan.

Eu sînt convinsă că „Te-am văzut, mi-ai plăcut”, ca și „Fată dragă” meritau să cîștige și deci am cîștigat pe merit. Chiar i-am spus lui Șerban, pentru că s-a ru existea discuții, să se a tot timpul în culise, lîngă mine. Nu e vorba de suspiciuni, nu-l suspectez că ar fi falsificat ceva. Singurul motiv a fost să evităm discuțiile răutăcioase. Ele însă, cu toate măsurile noastre, au existat.

Rep.: În raport cu fanii tăi, mulți ne scriu sau ne telefonează vineri noaptea...

M.M.: Să știți că sînt totuși dezamăgită. Am avut un spectacol la grădina Soveja din Constanța. Mă așteptam să-i regăsesc în sală pe acei fani. Ei bine, nu i-am întîlnit. Asta nu înseamnă că nu am avut succes. Erau în sală oameni serioși,

Rep.: Te întreb, pentru că impresarul este cel care se ocupă de toate aceste lucruri.

M.M.: Nu, n-am. Mai glumesc uneori și zic că Șerban e impresarul meu, dar știu amîndoi că nici pe departe nu-i așa.

Rep.: Deci, material pentru un Fan-Club n-ai?

M.M.: Îl pregătesc. În septembrie au să jasă discul și caseta. Mi-am făcut recent poze. Poster, nu știu deocamdată cum se face, dar o să-mi fac.

Rep.: Participi la Mamala? La ce secțiune?

M.M.: Da, particip la secțiunea Creație, la melodii în primă audiere, cu melodia „E vina ta” și pe care o voi cînta în duet cu Adrian Dăminescu.

Rep.: Cum ați ajuns la formula aceasta?

M.M.: Cînd a fost gata melodia, am fredonat-o și i-am spus lui Șerban că după părerea mea această melodie merge interpretată în duet. Pentru început, ne-am oprit la Daniel Iordăchioaie, cu care mai cîntasem. Totuși piesa cerea pe altcineva. Are o linie melodică mai specială, nu este slăgărul acela direct. Și deci am renunțat la Daniel.

ANDREI PARTOȘ

(Continuare în pag. a VII - a)

Rep.: Dacă ai pleca pe o insulă părăsită și ai avea dreptul să ieși cu tine trei obiecte, care ar fi acelea?

M.M.: Musai trebuie să fie obiecte? Eu l-aș lua în primul rînd pe Șerban, apoi o oglindă și...

Rep.: Fii atentă, că trebuie să stai 10 ani pe aceea insulă.

M.M.: Păi, mi-aș lua familia,

Rep.: N-ai voie. Și așa

te-am lăsat să-l iei pe Șerban.

M.M.: O rochie, cea mai frumoasă rochie pe care aș avea-o.

Rep.: O ai?

M.M.: Da.

Rep.: Una anume?

M.M.: Da. E ceva deosebit.

Rep.: Ce culoare?

M.M.: Alb cu negru.

Rep.: Unde ai îmbrăcat-o?

M.M.: Am s-o îmbrac la Mamaia '91!

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

HELLOWEEN. Grup german (Hamburg) născut în 1982, adept al speed-metalului. Piese cu porțiuni vocale bine elaborate, armonii pe chitari, de efect, teme epice de genul binelor contra răului. Au figurat pe mai multe compilatii thrash și au lansat și două E.P.-uri proprii, apoi 3 albume. „Walls Of Jericho”, „Keeper Of The Seven Keys Part One” și „Keeper Of The Seven Seas Part Two” sunt albumele urmate în 1989 de „I Want Out (live)” iar despre recentul disc tocmai am relatat la „De toate”.

HELLOWEEN

Componentă : **Michael Kiske** (solist vocal), **Roland Grapow** (chitară), **Michael Weikath** (chitară), **Marcus Grosskopf** (bas), **Ingo Schwichtenberg** (tobe).

Plecarea lui **Kai Hansen** din grup, a generat la un moment dat impresia și zvonul chiar că Helloween și-a încheiat traseul. Totuși, printr-o ușoară modificare de stil, de la thrash-ul autentic la rock-ul melodic, trupa s-a menținut în prima ligă.

SAMMY HAGAR apare individual în revista australiană cu următoarea caracterizare : „Omul care a încercat imposibilul, adică de a-l înlocui pe „Diamond” **David Lee Roth** la Van Halen”. El a pătruns mult mai devreme în marea carte de istorie a rock-ului, când s-a mutat de la Los Angeles la San Francisco la **Moutrose** alături de care a realizat un apreciat album în 1974. Se spune despre Sammy că este un vocalist de excepție, dar și compune cu mare trăire. Discurile sale sînt cotate drept bune dar nu senzaționale, ceea ce l-a menținut pe linia de plutire. De ascultat : „All Night Long” (1978), „Street Machine” (1979), „Danger Zone” (1980). Era bine primit și în Marea Britanie pentru dinamismul său, pentru rock-ul energic abordat.

HUSKER DÜ. Un trio american important, aparținând deceniului trecut. Stilul abordat poate fi caracterizat drept „post-punk-power-pop”. Pînă în 1987, cînd cei trei s-au despărțit, grupul a avut foarte mulți fani.

Wanna Know If You are Lonely”, Mould a lansat recent un album solo, intitulat „Black Sheets Of Rain”. Stilul a trecut treptat spre hard-rock influențînd multe grupuri tinere de azi.

HEART. Grup canadian după unii autori, american după ceilalți. Surorile **Wilson, Ann** (15 iunie 1951 la San Diego, California) și **Nancy** au avut inițial trasee diferite. Din 1976 activează împreună. Tot atunci a apărut albumul „Dreamboat Annie”. Ann cânta la chitară și la keyboards, **Howard Leese**, chitară și keyb., **Mark Andes** la bas, **Denny Carmassi** la tobe. Cînd au schimbat casa de discuri au pătruns pe piața americană. Piesă în TOP 10 (**Magic Man**), alături L.P. „Little Queen” cu un alt superb hit „Barracuda” confirmă inspirata mișcare. Tot atunci a apărut **Michael Derosier** la tobe. Evident că nu-i cazul unei trupe heavy, dar piesele cu mult „feeling” au prins la toate categoriile de ascultători. Album remarcabil în 1981 „Greatest Hits Live” cu o piesă dedicată lui **John Bonham** („Rock N’Roll” din repertoriul Led Zeppelin). În 1985 albumul „Heart” se află pe primul loc în S.U.A. Succesele de single continuă și azi, mai mult în zona AOR.

HANOI ROCKS. Contrar nu-

HERICANE ALICE

HANOI ROCKS

mei, grupul vine din Finlanda. Glam de inspirație New York Dolls, Japan și Mötley Crue. Mai mult rhythm & blues decît heavy dar cu mulți

fani. Nucleul trupei era : **Mike Monroe** (voce saxofon), **Andy McCoy** (chitară), **Nasty Suicide** (chitară), **Sam Yaffa** (bas, unul dintre fondatori) și **Gyp Casino**

(tobe). Albume : „Bangkok Rocks”, Saigon „Shakes” (1989), „Oriental Beat”, (1981), „Back To Mystery” (1983), „Best Of Hanoi Rocks” (1985).

— Lupta contra pirateriei este znică sau are momente de asalt?

— Avem o celulă anti-piraterie cu anchetatori și responsabili care sînt tot timpul pe teren. Lucrăm în strînsă colaborare cu SACEM-SDRM. Informatorii noștri, care cunosc foarte bine cataloagele, stau în magazinele de discuri incognito. Noi înșine, împreună cu SACEM, am făcut o „operațiune” la Porte de Champerel. Am găsit acolo un mare număr de pirată strecurată printre albumele oficiale. Grupul nostru special este format din informatori care au puterea de a întocmi procese verbale de constatare a cumpărării.

— Există forme de delatune în acest domeniu?

— Foarte puțin. Este specific mentalității franceze. Dacă în Marea Britanie, poliția face apel la particulari pentru ca aceștia să denunțe sau să semnaleze ceva, în Franța asta nu merge. Delatunța e un lucru bine văzut în Anglia, nu însă și în Franța. Terenul e mai fertil, de aceea, la noi.

— Dumneavoastră, ca și omologii dv. din străinătate, doriți să faceți cunoscut marelui public că pirateria este ilegală. Care este argumentul pe care îl folosiți, de vreme ce și pirateria răspunde pasiunii acestuia pentru un grup sau altul?

— Marele nostru necaz este acela că publicul suride atunci cînd aude de piraterie. El se gîndește imediat la Barbă Neagră. Puțini sînt acela care își dau seama de pagubele produse de piraterie, de lipsa de scrupule a producătorilor de pirată. Nu e un secret că pirății nu fură decît produse cunoscute care au șansa de succes sută la sută. Deci, ei șterpelesc și reproduc pe gratis.

— Haideteți să abordăm un subiect serios. S.C.P.C. a descoperit deja în Franța producători de pirată sau e vorba numai de un trafic cu importuri?

— Celula noastră anti-pirată a fost constituită de puțină vreme. Ne-a preocupat, mai ales, vânzarea ilicită a compact-discurilor. Am descoperit multe importuri, mai ales de proveniență italiană. Inșă este un lucru sigur că produsele sînt pre-

discuri ale unor personalități ca Beatles și ei constată că nu au marca EMI imprimată, așa cum ar trebui.

— Există o rețea clandestină de producere a actelor false în Franța, care trebuie distrusă. Nu există însă și posibilitatea unei rețele paralele de presare a CD-urilor?

— Nu. După părerea mea, e prea costisitor pentru ca aceas-

tă, vămuită și facturată, nimic nu mai stă în calea vânzării?

— Este vorba adesea de mărfuri în regulă în străinătate, dar care devin ilegale în Franța, Germania și Italia au foarte puține reglementări juridice pentru ocrotirea drepturilor producătorilor.

— Și dacă mine cum am remarcat un caz în Italia, un pirat pune conform legii o sumă la dispoziția proprietarilor drepturilor de autor, mai poate fi el neliniștit, de vreme ce s-a conformat acestei reguli?

— Pot să vă garantez că în Franța, mine, producătorii îi vor sări în cap. Producătorii oficiali are și dreptul de a autoriza și de a interzice.

— Cu ce tipuri de piraterie vă confrunțați?

— Discul de vinil, în afara anumitor cataloage specifice (oriental sau arab) este din ce în ce mai puțin falsificat în Franța. CD-urile se referă mai ales la cataloagele anglo-saxon și francez. Mă gîndesc că „bootleg”-urile pe casete continuă, dar ele nu privesc marelui public. Acestuia îi este adresat compactul. Pirateria video a început în Franța, dar împotriva ei luptă A.L.P.A. (Asociația pentru Lupta împotriva Pirateriei Audiovizuale).

Traducere și adaptare EMMA POPA

MUZICA SE FURĂ (VIII)

— Da, dar dacă ați avea la îndemînă un album pe care l-ați visat dintotdeauna, pentru că are înregistrări cu grupul pe care îl idolatrizați, ați mai vorbi așa? Ați putea rezista?

— Da, producătorii de pirată mizează pe latura afectivă. Am întâlnit firme de import-export, mai ales din Italia care numerotau discurile lui Hallyday pentru a le face mai atrăgătoare sau care vindeau ca pirată discuri de-ale Beatles-ilor cu 390 de franci, pe care altfel, le-ai fi putut lua cu 20. Acești oameni abuzează de credulitatea publicului și a fanilor. Ar trebui ca aceștia să-și dea seama. Am ascultat benzi de 25 minute cu Dylan, în care acesta își acorda chitara timp de 25 de minute.

luate în Franța și apoi sînt reexportate.

— Cine sînt cei care fac acest lucru? Pentru că nu se pot fabrica discuri într-o pestera?

— E adevărat. Nu sînt 36 de fabricanți în Franța. Nu sînt decît 5. Unii fac și piraterie. Am constatat aceasta în cazul Beatles care, editat fiind înaintea începerii campaniei noastre, adică acum doi ani, sînt acum fabricați în Danemarca, cu aceleași etichete. Ei producătorii s-au plictisit, fie presurii și-au dat seama că a devenit riscant. Cred că presurii au o anumită datorie de onoare de îndeplinit atunci cînd în minile lor ajung

ta să fie clandestină.

— Și discurile-vinil?

— Au fost niște virfuri în 1978 și 1982. Inșă acum sînt din ce în ce mai puține discuri de vinil în Franța, spre deosebire de Germania, Olanda și țările din Est. Sînt convins că există în schimb o mulțime de prese pentru discurile vinil, care se vînd clandestin.

— Între fabricant și vînzător mai există intermediari pentru marfa importată?

— Avînd în vedere libera circulație a mărfurilor, camioanele nu mai sînt controlate.

— Deci, o dată marfa taxa-

răspundem dacă sistemul în stare

DRAGOȘ BORA (Bacău). Multumesc pentru lista cu zilele de naștere! Am mai primit și altele, așa că vom relua rubrica „Happy Birthday” în forma sa zodiacală, din septembrie. Articolul despre Boy George îl deținem, dar sint altele mai complete. Comentarea unor proiecte de legi legate de viața artiștilor liber profesioniști este absolut necesară. O vor face, cum bine știi, specialiștii. Un „Live Aid” pentru sinistrați s-ar fi impus și se impune și azi. Ce fac oare artiștii? Se putea organiza un astfel de concert pe litoral, iar fondurile să fie virate în conturile deschise pentru acest scop. Poate se va întâmpla așa ceva acum spre final de sezon. Textele expediate vor „intra” treptat. Ai văzut că ne străduim în acest sens. **ELENA SCRADEANU** (București). La mulți ani pentru 12 august! Adresa a apărut, iar considerațiile tale privind unele valori certe ale muzicii ușoare românești mi-au părut pertinente și pline de pasiune. Programarea Corinei Chișia în cadrul emisiunilor TV nu depinde de mine, iar în V.N.D. îți promit că o vei auzi, dar nu des. În emisiunea cu pricina respectăm ideea de a relua cit mai rar cu puțină piese și interpreți. Corina merită să apară ca pe vremuri (erau perioade când nu lipsea) dar nu pot fi de acord cu opinia că tinerele de azi nu au nevoie de atenție. Materiale biografice și foto pe care le deții ar fi totmai bune pentru un articol robust, pe care te rog să-l scrii (discografie, opini, autografe etc.). **MONICA TOPALĂ-ARDELEAN** (Oradea). Discografia lui Michael Jackson, așa cum apare în lucrarea „I ritorno di un mito” de Pino Caffarelli Guzman (1988). Cu Jackson 5 și Jacksons. Albume. 1. Diana Ross Presents The Jackson 5 (Motown, octombrie 1969). 2. ABC (martie 1970). 3. Christmas Album (decembrie 1970). 4. The Third Album (februarie 1971). 5. Maybe Tomorrow (septembrie 1971). 6. Jackson 5's Greatest Hits (septembrie 1972, antologie). 7. Lookin' Through The Windows (octombrie 1972). 8. Skywriter (iulie 1973). 9. Get It Together (noiembrie 1973). 10. Save The Children (iulie 1974 o melodie din concert). 11. Dancing Machine (noiembrie 1974). 12. Moving Vibrations (iulie 1975). 13. The Jackson (Epic, noiembrie 1976). 14. Joyful Jukebox Music (decembrie 1976). 15. Anthology (ianuarie 1977, triplă antologie). 16. Motown Special: The Jackson 5 (martie 1977, antologie). 17. Goin' Places (Epic, octombrie 1977). 18. Destiny (Epic, decembrie 1978). 19. Zip-A-Dee-Do-Do-Dah (Music For Pleasure, solo GB, ianuarie 1979, antologie). 20. 20 Golden

Andrei Partos

CONFIRMĂM DE PRIMIRE

Așa cum am promis în numărul 26 al revistei, periodic publicăm lista celor care ne-au scris, pentru a înlătura orice urmă de suspiciune: Istrate Mihai (Satu Mare), Culea Laura (Constanța), Rădulescu Sorin (Constanța), Garceac Amalia (București), Mihai Ana-Maria (Constanța), David Adrian (Constanța), Șerban Ana (Constanța), Ghermeș Lucian (Constanța), Crișan Emil (Constanța), Babonea Alina (Tulcea), Boțos Claudiu (Sighișoara), Man Iosif (Tg. Mures), Bărcă Alina (Brașov), Marius Oltean (Sibiu), Potocovei Simona (Hunedoara), Nelu Dumitru (București), Urcu Petrișor (Dr. Tr. Severin), Tuță Felicia (Zalău), Tache Cătălin (Sinaia), Șuț Andrei (Baia Mare), Moga Victor (Constanța), Nicolae Florin (București), Mustățea Anne-Marie (București), Lucian Creneanu (Beius), Vasiliu Paul (Piatra Neamț), Matej Mircea (Slobozia), Anton Laurențiu (Constanța), Sin Alina (Constanța), Szabó F. Attila (Tg. Mures), Merloj Adrian (Tr. Severin), Avram Melania Adina (Tirnaveni), Dumitrescu Marius Stefan (Constanța), Mușat Alexandru (Turnu Măgurele), Caraman Stefan (Tulcea), Liță Vali (Sinaia), Chiru Oana (Constanța), Coțrău Marian (Salonta-Bihor), Botofan Ioan (Sălaj), Mureșan Vlad (Zalău), M. C. Cezar (Ploiești), Hodărnău Mircea Lucian (Medias), Martin Florinel (Turnu Măgurele), Câmpeanu Carmen (Brăila), Vălean Cristian (Baia Mare), Bolocan Florentina (București), Granzuela Mariana (București), Paul Cristea (Constanța), Laura Rădulescu (București), Hortensia Elena (Aiud).

Greats (septembrie 1979, antologie), 21. Triumph (Epic, octombrie 1980), 22. Jackson Live (Epic, octombrie 1981, dublă din concert), 23. The Jackson 5 (iulie 1982, antologie), 24. Victory (Epic, iulie 1984), 25. Got To Be There (mai 1972), 26. Ben (decembrie 1972), 27. Music And Me (iulie 1973), 28. Forever, Michael (martie 1975), 29. The Best Of Michael Jackson (septembrie 1975, antologie), 30. Off The Wall (Epic, august 1979), 31. One Day In Your Life (iulie 1981, antologie), 32. Thriller (Epic, decembrie 1982), 33. 18 Greats Hits (Telstar, august 1983 solo, GB, antologie cuprinzând și materiale de pe Jackson 5), 34. Farewell My Summer Love (iunie 1984, antologia unei vechi înregistrări inedite), 35. Lookin' Back The Years (mai 1986, Antologia unor vechi înregistrări inedite), 36. Bad (Epic, august 1987), 37. The Original Soul Of Michael Jackson (februarie 1988, antologie cuprinzând piese din anii '70). **Videografie:** 1. Don't Stop Till You Get Enough (1979), 2. Rock With You (1980), 3. She's Out Of My Life (1980), 4. You Can't Win (1980), 5. Easy On Down (1981), 6. Billie Jean (1983), 7. Beat It (1983), 8. Say Say Say (cu Paul McCartney, 1983), 9. Thriller (1983), 10. Blame It On The Boogie (1978), 11. Shake Your Body (1979), 12. Walk Right Now (1981), 13. Can You Feel It? (1981), 14. Triumph (1981), 15. If You Feel The Funk (1981, cu Latoya Jackson), 16. Torture (1994), 17. Body (1984), 18. We Are The World (1985) Michael Jackson Official Fan Club: E.M.M.C. — 7635 Fulton Avenue — N. Hollywood California 91605 — USA; Adresa: Michael Jackson P.O. Box 1804, Encino, California 91426, USA, D.C.C. (București). Nu ne asumăm răspundere privind informațiile furnizate de cei care ne scriu. Dacă Zarvă Iulia a afirmat că Daniel Iordăchioaie s-a însurat, noi am publicat ca atare. La Sfat n-am fost. Nici nu ne-a invitat cineva. Din câte știm, D.I. nu se grăbește în această direcție. Poți respira amplu și ușurată.

ERATĂ

În numărul 23 al P.R.S.S. în articolul „Cind deură (destine) paralele s-au întâlnit într-un punct” semnat de Marian Valentin Burlacu a apărut, „grea e meseria de critic T.V.”. În loc de „grea e meseria de critic T.V.”, iar în numărul 24, într-un articol semnat de același corespondent — „Uriașul cu suflet de copil”, în loc de „cei 100.000 de copii orfani sau abandonati de părinți au pină la 1 ani”, se va citi: „cei 100.000 de copii orfani sau abandonati de părinți au pină la 14 ani”.

RED.

INTERMEDIEM PRIETENII

DAN BUCHE (str. Stejar, nr. 41, bl. 9, sc. A, ap. 8, Iași/6600). Dorește să intre „în discutiile cu admiratoarele lui Cristian Simionică”. Printre „idolii” săi mai sînt și Dr. Alban, Voya Con Dios, Roxette, Gipsy Kings. **DAN MARIUS CRISTIAN** (str. Soveja nr. 110, bl. 36 A, sc. A, ap. 9, Constanța/8700) dorește să corespundă cu fani ai formației AC/DC, cu toți cei care dețin date despre această formație, poze, fotografii, postere. De asemenea, dorește să corespundă cu fetele din țară care iubesc marca. **GHENGHE BEATA** (str. Stefan cel Mare nr. 55, loc. Sighetu Marmatiei/4325, jud. Maramures) are 13 ani, îi plac genurile muzicale: pop, rock, rapp, este admiratoare formațiilor Roxette și Scorpions și a interpretelor Madonna și M.C. Hammer. În același timp, este pasionată de sport, mai ales de fotbal și tenis. Tenismenii ei preferați sînt Gabriela Sabatini și Andre Agassi. I-ar face plăcere să corespundă cu toți cei care au aceleași pasiuni. **GROZĂVESCU SUZANA** (str. Traian nr. 248, bl. 30 B, sc. B, et. 4, ap. 34, sector 2 București) este una dintre fancele formației Beatles și ar vrea să ste adresa unui Club Beatles. **SMARANDA MIHAELA** (str. Proletarilor nr. 5, bl. 268, et. 3, ap. 15, Brașov/3200). „M-am gândit să corespund cu eu cu diferiți cititori ai Pop Rock'N Sport-ului, spre a nu mă mai plictisi. Aș dori să-mi scrie, în special, băieții cu părul lung,

ROCKERI, avînd ca temă nu neapărat muzica și tot ce se leagă de ea (postere, reviste, ziare, casete), ei și fotbalul (extern), emisiunile de la radio „România-tineret” și tenisul. Ar fi bine ca băieții (viitorii corespondenți) să-mi trimită, eventual, și cite o poză recentă. Pentru sufletul meu.” Dintre formațiile ei preferate: 1. din muzica hard'n heavy: Skid Row, Poison, Guns'n Roses, Warrant, Bon Jovi, Cinderella, Europe, Nelson, Scorpions, Mötley Crue, ENUFF 'ZNUFF, Alice Cooper, Saxon, Bad Company; 2. din muzica thrash, speed: Metallica, Testament, W.A.S.P., Kreator, Megadeth, Manowar, Over Kill, AC/DC; 3. din muzica autohtonă: Krypton, NEGRILĂ SIMONA (str. Partizanilor, nr. 12, bl. 262, sc. C, ap. 5, Brașov/2200), are 14 ani, îi place să scrie scrisori, dar mai ales să primească. Ar dori să corespundă cu rockeri (în special cu părul lung) și rockerițe de vîrstă ei, pe teme de muzică (hard'n heavy, heavy-metal, thrash), sport (în special despre fotbal) și engleză. Îi plac formațiile: Metallica, Testament, Cinderella, W.A.S.P., Europe, Extreme, House Of Lords, Slaughter și foarte multe altele. **SUCUTUR-DEAN STEFANIA DIANA** (str. Garofiței, bl. 15, sc. C, ap. 8, Luduș/4350, jud. Mures). Îi place mult muzica și ar dori să corespundă, în primul rînd, cu fanii lui Gabriel Cobabă și ai formației Holograf. De asemenea, ar dori să corespundă despre prietenie.

JOAN JETT/THE BLACKHEARTS

I LOVE ROCK'N ROLL

I saw dancing there by the record machine
I know he must have been about 17
Baby you're so strong, play my favorite song
And I could tell it wouldn't be long
That he was with me yeah me
Singin' I love rock'n roll
Spending all the time in the juke box baby
I love rock'n roll
He's gonna take his time & dance with me
He smiled so I got up and asked for his name
That don't matter, he said, because it's all the same
Said can I take you home

Where we can be alone
And next we moving on he was with me
Yeah me
Singin' I love rock'n roll
And we'll be moving on & singin' out some old song, yeah with me
Singin' I love rock'n roll
Put another dime in the juke box baby
I love rock'n roll
He's come to take your time & dance with me
Taken from the album „The Best Of...” 1983
JOAN JETT: vocals & guitar
GARY RYAN: bass
LEE CRYSTAL: drums
RICKY BYRD: guitar & vocals

CHRIS DE BURGH

THE LADY IN RED

I've never seen you looking so lovely as you did tonight
I've never seen you shine so bright
I've never seen so many men ask you if you wanted to dance
They're looking for a little romance.
given half a chance
And I have never seen that dress
you're wearing
Or the highlights in your hair
catch your eyes
I have been blind
The lady in red is dancing with me.
check to check
There's nobody here, it's just you
and me
It's where I want to be
But hardly know this beauty by tonight
I'll never forget the way you look tonight
I've never seen you looking so gorgeous as you did tonight

I've never seen you shine so bright.
you were amazing
I've never seen so many people want to be there by your side
And when you turned to me and smiled, it took my breath away
And I have never had such a feeling
Such a feeling of complete and utter love, as I do tonight
The lady in red is dancing with me,
check to check
There's nobody here, it's just you
and me
It's where I want to be
but I hardly know, this beauty by my side
I'll never forget the way you look tonight...
The lady in red, the lady in red
The lady in red, my lady in red.

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Cu toate acestea Brian simțea nevoia să-și extindă achizițiile, iar pe 5 aprilie 1965 a achiziționat Saville Theatre, un interior tapitat cu plus, mătase roșie, loje sculptate și suflate cu aur. Situat pe Shaftesbury Avenue, numită și „partea cea rea” a Charing Cross Road, teatrul urma să funcționeze sub conducerea directă a lui Brian, care dorea să prezinte un gen de compendiu al tinerilor dramaturgi și al stelelor rock. Planul său financiar ar fi urmat să fie pus în aplicare astfel: spectacolele rock să susțină material teatrul de calitate. Începutul a fost făcut cu premiera lui James Baldwin „Amen Corner”, care, deși un flască din punctul de vedere al criticii, a fost un început prestigios; a urmat apoi un concert de duminică desfășurat cu casa închisă și susținut de Four Tops. O dată, când regizorul altei producții s-a îmbolnăvit, Brian a preluat el însuși organizarea și regizarea show-ului, pînă cînd s-a întors titularul.

Din păcate, am realizat în curînd (reamintesc că aceasta este relatarea lui Peter Brown) că deși se vindeau mai totdeauna toate biletele la concertele rock, aceste încasări nu puteau finanța o montare a unei piese, în special din cauza modului în care privea Brian teatrul Saville. A preluat Saville, poate dintr-o pornire inconștientă, autodestructivă, de la vechiul și imaginarul său adversar Bernard Delfond. Fîind prea mare pentru a negocia, Brian a semnat un acord care prin clauza prevăzută implica, pentru ca teatrul să funcționeze, costuri atât de mari încît nu se putea nicicum obține vreun profit.

În cei trei ani de existență, Saville a fost unul dintre cele mai „en vogue” locuri unde trebuia să fii prezent, în contextul acela care a fost numit Swinging London. Fiecare duminică seara era un eveniment „de rigueur”, la care participau staruri rock, pop, designeri, modele, care voiau să prezinte ultima modă în vestimentație și comportament. Centrul atracției era așa-numita „royal box” (loja regală) de unde Brian și Beatles-ii urmăreau reprezentarea. Această lojă, construită în așa fel încît să domine parterul, în partea dreaptă a scenei, era mobilată cu canapele extrem de moderne, tapitate cu imitație de blană de leopard. În spatele draperiei de catifea era un mic antreu vesnic plin cu flori proaspete. De-a lungul peretelui se aflau un bar, bine dotat și un frigider umplut cu Moët & Chandon. Se putea pătrunde în această lojă direct din stradă (în exclusivitate), așa că mulțimea putea fi evitată. Brian și Beatles-ii puteau coborî din limuzinile lor și în câteva secunde se aflau înăuntru, înainte ca fanii să își dea seama că sosise-

ră. Publicul așezat deja privea spre loja miraculoasă, așteptînd sosirea lui Paul, John, George sau a Janei Asher, sau mai des pe cea a respectatului, popularului tînăr, care însuși se ocupa de carierele unor cîntăreți.

Acum, cînd falma și averea deveniseră realitate zilnică, lui Brian i se întîmplă ceva previzibil. Nu era destul. Simțea să este în continuare dezamăgit. Satisfacția pentru succesele obținute se dovedea la fel de efemeră ca și prima respirație după starea de somn. Se plătise de magazinul de mobilă de la Hoylake, de RADA, sau de magazinele de discuri. Nici un teatru, nici un comerț cu mașini nu i-ar fi putut îmbunătăți starea de spirit. Chiar și dragostea pentru John Lennon, care îl susținuse în perioadele de deznădejde, se estomparse, transformîndu-se în aceeași dragoste părintească și protectoră pe care o simțea pentru ceilalți membri ai formației.

Noaptea, cînd Beatles-ii leseau împreună cu soțiile sau prietenele, după ce prietenii și servitorii plecau acasă, Brian rămînea singur, cu sine. Încît de multitudinea de amfetamine cu efecte curcubeie asupra stării sale de spirit, procurate de pe piața neagră, plus mai mult de un pahar de alcool, citea toată noaptea, suferind de o insomnie despre care susținea că o moștenise de la Queenie. Într-adevăr, amîndoi citeau cu fervoare noaptea, deorînd 4-5 biografii pe săptămînă. Doctorul de la Londra care îl fusese recomandat lui Brian, Norman Cowan, i-a scris barbituricului Seconal. O singură capsulă abia reușea să îl adoarmă în zori, trezindu-se mahmur și nefericit, spre prînz sau de multe ori după-amiaza. Un pumn de amfetamine, lîicit procurate, îl repuneau pe Brian pe linia de plutire. Bunul doctor Cowan, practicant de vîrstă mijlocie, căsătorit, habar nu avea, la începutul relației profesionale cu Brian, că acesta se drogă. În momentul în care Brian i-a destăinuit acest lucru, medicul a insistat asupra amenințării care plana asupra sănătății sale. Brian a promis solemn că va renunța la ele, dar, firește, a început să ia din ce în ce mai multe, pe măsura ce organismul se obișnuiește cu efectul lor.

În nopțile în care era atît de bine drogat încît avea nevoie de acțiune, obișnuia să meargă în Bentley-ul său decapotabil la Clermont Club din Berkeley Square. Portarul ținea sub supraveghere mașina. Chiar la intrare pentru a putea fi remarcată, pentru curioși prezenta impresarului Beatles-ilor, Brian își petrecea noaptea jucînd chemin de fer sau baccarat, bînd coniac de bună calitate, fumînd o țigară și ronțîind la colecția sa de pilule, într-un efort continuu de a-și menține starea optimă. În acest carusel al vieții cotidiene, era extrem de ușor să pierzi sănătos la masa de joc; pier-

dea în medie pe săptămînă 5000 lire sterline, dar s-a întîmplat să irosească și 17000 pe seară. Din pricina secretului păstrat în legătură cu pierderile, suma totală exactă este incalculabilă, dar ea s-a situat cu siguranță la cîteva sute de mii de lire sterline.

Pentru a „subvenționa” febra jocului de noroc, Brian a început să apeleze cu încredere la investițiile personale de la NEMS, dar după cîteva luni principalii administratori au început să se îngrijoreze, așa că Brian a trebuit să-și găsească o altă sursă de venituri mai puțin bătătoare la ochi. Își luase obiceiul de a-i telefona lui Terry Doran, la Brydor, și de a întreba cîte mașini au fost vindute și dacă au fost achitate. Dacă fuseseră încasate sume apreciabile (cash sau cont) Brian pleca la Houndslow, seara tîrziu, luînd ceea ce fusese încasat. Atunci cînd Clive, frațele lui Brian, mergea să verifice cifrele de afaceri ale firmei Brydor, Doran, cu loialitate, n-a vorbit niciodată despre zecile de mii de lire sterline pe care Brian le „sustrăse” din registre.

Uneori, cînd Clermont Club era închis, iar Brian nu suporta să se ducă singur acasă, se îndrepta spre un alt club unde se jucau jocuri de noroc, White Elephant, unde își bea ultimul pahar. În zori, obișnuia să conducă Bentley-ul argintiu de-a lungul Mall-ului, sperînd să poată spiona un gardian ieșit din serviciu, dar mai ales sperînd să nu se întoarcă singur acasă.

GABRIELA ȘEICARU

(Va urma)

THE INNER LIGHT

(G. Harrison)

Without going out of my door I
Can know all things on earth.
Without looking out of my window
I could know the ways of heaven

REFRAIN:
The farther one travels the less
One knows, the less one knows.
Arrive without traveling
See all without looking
Do all without doing.

Correspondență din Chicago

de la DAVID PISTRUI

VARA ROCK A ANULUI 1991 — BUNE ȘI RELE

Vara este un anotîmp special în America. Studenții sînt în vacanță și lucrează în acest timp pentru a cîștiga banii necesari taxelor școlare. În America, în afara cazului în care primești o bursă specială, trebuie să plătești școlarizarea. Și aceste taxe pot ajunge pînă la 20 000 \$ pe an.

Familiiile pleacă în concediu și, în general, majoritatea oamenilor sînt fericiți. Deoarece în restul anului americanii își petrec o mare parte a timpului în cluburi de noapte, le place foarte mult ca în timpul verii să stea cît mai mult la aer.

Vara se creează un sentiment special față de Rock N'Roll: tînerii au mai mult timp liber, mai mulți bani, iar vremea caldă face ca berea rece să aibă un cu totul și cu totul alt gust, mult mai bun!

În orașele mici, tinerii americani obișnuiesc să traverseze orașul cu mașina, cu viteză mică, cu geamurile deschise și

muzica dată cît mai tare, cău-tînd petreceri.

În orașele mai mari ei se adună în parcuri sau în alte locuri cu deschidere. Acolo nu prea sînt mașini, dar este mult Rock N'Roll, bere, mulți băieți și fete.

Rock N'Roll-ul live se manifestă în aer liber sub forma unor festivaluri la nivel local sau turnee de-a lungul Americii. O grămadă de grupuri consacrate susțin turnee de vară, cum ar fi Beach Boys, Tom Petty, Scorpions ș.a.

Acum, cînd aveți o vedere generală asupra verii americane, mi-ar face plăcere să vă împărtășesc experiența a două evenimente rock majore din această vară. Cred că sînt cele mai bune exemple a ceea ce, pentru mine înseamnă „foarte bine” și „foarte rău”.

Cel mai reușit eveniment Rock N'Roll al verii '91 este Festivalul Lollapalooza. Acesta constă într-o combinație de

muzică, artă și informație, gîndită pentru a „deschide” urechile, ochii și mintea tineretului american. Trebuie să recunoșc că acesta este un lucru foarte necesar, iar momentul este ales cum nu se poate mai bine.

Distribuția muzicală este compusă din Jane's Addiction, Siouxsie & The Banshees, Ice-T, Living Colour, Nine Inch Nails, The Butthole Surfers și The Rollins Band. Show-ul însumează 9 ore de muzică.

Manifestarea cuprinde și expoziții ale artiștilor locali aflate într-un „cort al artei” special amenajat și barăci în care

organizații cum ar fi Greenpeace, Rock The Vote sau Liga Femeilor cu Drept de Vot dau informații. Sînt reprezentate aici 15 astfel de grupări.

Ideea acestui festival îi aparține unuia dintre membrii formației Jane's Addiction, Perry Farrell.

Această extravaganță muzicală de 9 ore începe la ora 14 și ține pînă tîrziu în noapte. Alături de Guns N'Roses și Greatful Dead, Lollapalooza este unul dintre cei mai mari vînzători de bilete. Acestea costă 27,25 \$, aproape jumătate din prețul la care ar putea fi vindute, acest lucru demon-

strînd că lăcomia nu a accapar-

at (încă) total Rock N'Roll-ul. Cel mai nereușit eveniment Rock N'Roll al acestei veri a fost cea de-a 12-a Conferință Anuală pentru Muzica Nouă (Annual New Music Conference). Această orgie de vară care are loc anual în New York City adună peste 8000 de persoane care fac parte din industria muzicală. Teoretic, acest seminar este o idee foarte bună, practic însă nu a devenit decît un alt mod de a face bani.

În concluzie este un eveniment anual care nu are nici o legătură cu ideile muzicale noi. Multe formații consacrate nu vor nici măcar ca numele lor să fie legat de aceste seminarii fără rost.

Lollapalooza reprezintă elementele sociale și artistice iar New Music Conference arată partea rece, mecanică, a afacerilor.

Soluția este să știi cum să combini cele două elemente.

Această vară nu a fost una dintre cele mai bune pentru Rock N'Roll-ul american; au fost mai puține show-uri, timpuri mult mai grele pentru trupele noi și creative și o mare lipsă de sound-uri noi, inovatoare.

Totuși, succesul și energia Festivalului Lollapalooza au arătat că Rock N'Roll-ul nu și-a pierdut nici feeling-ul și nici încrederea artistică. Permiteți-mi să împrumut o idee de la Pink Floyd, spunînd că Rock N'Roll-ul are „a momentary lapse of reason”, așa că nu e cazul să ne îngrijorăm prea mult. Să ne păstrăm deschise urechile și mintea!

Traducere și adaptare
ANCA LUPES

Mădălina Manole

(Urmare din pag a 3-a)

Rep.: A existat și vreun motiv personal?

M.M.: În acest caz nu. Cînd e vorba de reușita unei melodii, nu pun pe primul plan motivațiile personale, ci doar pe cele profesionale. Mă interesează efectul pe care trebuie să-l aibă o melodie în general, și aceasta în special.

Rep.: Cine a decis ca duetul pentru melodia de la Mamaia să fie cu Daminescu?

M.M.: Eu. M-am gândit că partenerul meu trebuie să fie o prezență plăcută și ca voce și ca apariție. El mi s-a părut cel mai potrivit.

Rep.: Cum a reacționat Daminescu?

M.M.: A venit, a ascultat melodia, i-a plăcut și a acceptat. S-a bucurat cînd a aflat că melodia a fost acceptată pentru Mamaia.

Rep.: Cum vezi tu faptul că Șerban nu compune decît pentru tine?

M.M.: Fiecare melodie pe care o compune e pentru el ca un copil. Dacă ar încredința-o

ca unele acorduri să semene cu altceva, îi atrag imediat atenția.

Rep.: De ce nu ați participat la București '91?

M.M.: Pentru că nu a fost acceptată piesa. Pentru noi a fost o surpriză. Piesa propusă era „Niciodată iubirii nu-i spune rămi”. Respingerea piesei a fost o surpriză, nu numai pentru noi, ci și pentru alți compozitori și interpreți. Gabriel Cotabiță este unul dintre ei.

Rep.: Pentru toamna acestui an pregătești un recital?

M.M.: În primul rînd îmi doresc un recital la Festivalul de la Mamaia. Nu știu dacă-l voi avea sau nu. Deși sintem în 5 august încă nu se știe cine va apare în partea de recital. Domnul Aurel Manolache mi-a spus că Horia Moculescu este cel care decide. Deci, practic se mai trag încă sfori... Poate că totuși se știe, dar nu mi se spune mie direct.

Rep.: Ce părere ai despre prezența ta în top 30 și în alte topuri?

M.M.: Mă surprinde, pentru că această melodie care este

M.M.: Nu mi-a propus nimeni, dar nici eu nu m-am dus să vorbesc cu cineva. Poate e vina mea. Mi s-a propus de către cei de la „Veniiți cu noi pe programul II” să realizăm o melodie pe care să le-o dăm lor prima dată. La melodia respectivă se va face și un clip. Dar asta este pentru octombrie-noiembrie.

Rep.: Deci vezi că ai nevoie de un impresar? O persoană care are atîtea melodii de succes nu apare la TV decît cu prilejul filmărilor din concursuri sau spectacole.

M.M.: S-a făcut o filmare de către Mariana Șoitu la discoteca Hipodrom din Mamaia. E o filmare reușită, cu melodia: „Rock-ul iubirii” pe care am refăcut-o din punct de vedere al orchestrației. Și mai am o filmare, gen clip, realizată, pe malul mării, cu „Vino dragostea mea”, pentru „Studioul șlagărelor”. Mai îmi doresc ca în clasamentele anului '91 să fiu pe primul loc.

Rep.: Cînd ai fost invitată la emisiunea „Vineri noaptea în direct” ai afirmat că v-ai căsători. Ei, lumea vrea să știe, da sau nu?

M.M.: Trebuie s-o facem.

Rep.: Nu trebuie, nimeni nu spune că trebuie...

M.M.: Eu spun asta, pentru că totuși trebuie să ne oprim odată din nebunia asta și să ne facem timp și pentru noi.

Rep.: A, deci timpul vă împiedică, nu altceva?

M.M.: Nu. Doamne ferește! Timpul e de vină. Ne angrenăm permanent în concursuri și ne trezim că vine iarna și eu vreau să mă mărit cînd e cald, nu vreau s-o fac iarna.

Rep.: Ce să faci iarna?

M.M.: Nunta.

Rep.: Deci, dacă evenimentul nu se produce pînă în octombrie, cînd e cald, să înțeleg că mai aminați un an? Îți plac copiii?

M.M.: Enorm de mult!

Rep.: Să-i vezi sau să-i și ai?

M.M.: Și, și.

Rep.: Te consideri gospodină? Mai întîi în ale gătitului și apoi în cele ale casel.

M.M.: Pe primul loc sînt cele ale casel. baLucă d.l.eDsacc ale casel. La bucătărie sînt cam leneșă.

Rep.: Ce știi să faci, fără să te uiti în vreo carte și fără să o întrebi pe mama?

M.M.: Fără să mă uit în carte? La capitolul prăjituri știu să fac chek, negresă, prăjitura cu vișine, clătite. Apoi, friptură, cartofi prăjiți, salate...

Rep.: Deci te-ai descurca dacă ar trebui să stai cu un bărbat?

M.M.: O, da. Chiar îmi și doresc acest lucru, să stau numai eu cu el. Mulți zic că e mai bine că-mi gătește cineva. El, nu. Eu vreau să fiu numai cu el.

Rep.: Ce alte hobby-uri mai ai?

M.M.: Limbile străine, în special engleza. Apoi mă pasionează sportul.

Rep.: Să privești sau să și practici?

M.M.: Să privesc. Sînt o mare microbistă. Echipa preferată era Steaua, acum nu pot să spun că am vreuna preferată. Cînd joacă echipa națională mă implic foarte mult. Urmăresc cu pasiune meciul și consider că am o influență chiar de la distanță asupra jucătorilor. Îmi pare foarte rău dacă pierd vreun gol. Îmi mai place patinajul.

Rep.: Practici vreun sport?

M.M.: „gimnastică dimineată cînd mă scol, în camera mea. Aș vrea să fac jogging. Dar se uită lumea la mine și...”

Rep.: Ai putea să faci la ora 5 ca americanii.

M.M.: Da, dar pentru asta trebuie să te trezești la ora cinci. Îmi place și tenisul.

Rep.: Deci ești o sedentară.

M.M.: Cînd am fost mică am făcut balet și atletism. Cred că ar trebui să fac un sport, m-ar ajuta foarte mult și la cîntat.

Rep.: Cum te-al plasa, într-un top al solistelor noastre, dacă tu ai fi cititoarea Mădălina Manole, și nu solistă?

M.M.: Nu m-am gândit niciodată la asta. Sînt mai multe soliste bune. Un clasament ar fi: Mirabela Dauer, Angela Similea, Elena Cirstea, Dida Drăgan, Aura Urziceanu... după care... Mădălina Manole.

altcuiva, s-ar simți ca și cînd am da ceva ce este al nostru și ne este foarte drag, ca și cînd ai da ceva din familie. El așa motivează. Este un produs la care lucrăm amîndoi. O singură dată nu m-a ascultat — la „Vino dragostea mea”. Eu eram plecată în turneu și el a făcut orchestrația cu Vilmány. La întoarcerea mea, negativul era gata. El, nu a ieșit așa cum ne doream. De atunci nu realizează nici un negativ pînă nu ne consultăm. Orchestrația o facem noi.

Rep.: Tu ai mai compus?

M.M.: Nu, nu am mai încercat. Cred că mă simt ușor timorată. Mi-e teamă că piesele mele nu vor fi așa bune. Poate nici nu mai am starea aceea de la 15-16 ani, poate că mi-a lipsit și chitara.

Rep.: Ce părere ai, de data aceasta în calitate de consumatoare a pieselor lui Șerban, de faptul că mulți susțin că piesele n-ar fi dintre cele mai originale?

M.M.: O, dar asta o aud pentru prima oară. Că nu sînt originale?

Rep.: Da, că sînt preluate, redate... Voi ascultați multă

Rep.: Voi ascultați multă muzică străină, sau poate că Șerban difuzează muzică pe post și deci implicit o și ascultă și este influențat de ea.

M.M.: Nu pot spune că ascultăm muzică multă. Cînd sînt acasă, radioul merge în permanență. Eu am o memorie foarte bună, este suficient să aud, în treacăt, o melodie și s-o recunosc. Iar atunci cînd Șerban compune și se întîmplă

acum pe primul loc în top 30 nu prea a fost difuzată pe post. A! Și asta mă deranjează. Comentariile se fac pe seama difuzării, destul de des, a melodiilor interpretate de mine la emisiunea de dimineată „O melodie pentru fiecare”. Toți spun că e mină lui Șerban. Norocul meu e că emisiunea se realizează pe baza scrisorilor. Ele deci există și sînt cea mai bună dovadă.

Rep.: Dar tu ții la piesă?

M.M.: Da. Părerea mea este că ar trebui s-o cînt din nou. Nu cred că atunci cînd am primit-o am dat tot ce puteam pentru ea. Aș vrea s-o refac.

Rep.: Practic cu melodiile de anul acesta tu ai avea deja material pentru încă un disc.

M.M.: Da, ar fi. Și cu ce va mai apare pînă la sfîrșitul anului... Intentionăm să mai participăm la o ediție a concursului „O melodie dintr-o sută”. Păcat că nu se mai practică single-urile. Poate pri agențiile particulare...

Rep.: Discul care va apare în septembrie cum se va numi?

M.M.: „Fată dragă”.

Rep.: În cîte exemplare va fi?

M.M.: Mi s-a spus că la început se va scoate un promo-tion — 30 mii — 40 mii de discuri și dacă merge...

Rep.: Ce ți-ai dori tu cel mai mult pentru acest sfîrșit de an?

M.M.: Aș dori să apar la TV în cîteva emisiuni.

Rep.: Ai un video-clip al tău?

M.M.: Nu, nici unul.

Rep.: Din vîna cui?

HEAVY L.P. CHARTS (BRAVO, august).

1. Scorpions — Crazy World, 2. Van Halen — F.U.C.K. 3. Foreigner — Unusual Heat, 4. Skid Row — Slave To The Grind, 5. AC/DC — The Razor's Edge, 6. Alice Cooper — Hey Stoopid, 7. ZZTop — Recycler, 8. Sisters Of Mercy — Vision Thing, 9. Sepultura — Arise, 10. Running Wild — Blazon Stone.

- Floyd, 3. Sound Of Chaser — Yes, 4. Chung Kuo — Vangelis, 5. Desde La Vida — 3, 6. Higway Star — Deep Purple, 7. Said She Was A Dancer — Jethro Tull, 8. Suzie Q — Creedence Clearwater Revival, 9. Babooshka — Kate Bush, 10. Entangled — Genesis.

(Colaboratorul nostru Horia Stănescu, proaspăt redactor la Radio-Cluj, motiv pentru care-l felicităm, ne asigură că acest clasament a fost realizat exclusiv în baza scrisorilor primite de la ascultători! Gusturi rafinate acolo. Felicitări!).

MODERN ROCK TRACKS. (o categorie mai rar publicată la noi, realizată prin compilarea opiniilor de la posturi de radio studențești și comerciale).

1. Kiss Them For Me — Siouxsie And The Banshess, 2. Rush — Big Audio Dynamite II, 3. Until She Comes — The Psychedelic Furs, 4. Walking Down Madison — Kirsty McColl, 5. Chocolate Cake — Crowded. (preluat din „Billboard”).

D. J.

DISCOTHEKEN HITS (Germania).

1. Focus On The Bass — Melissa, 2. My Name Is Not Susan — Whitney Houston, 3. Do You Want Me — Salt N'Pepp, 4. No Deeper Meaning — Culture Beat, 5. Awesome — Yalid K., 6. Get On The Floor — DJ Pierre, 7. Ring, Ring, Ring — De La Soul, 8. Sing Shi-Wo-Wo — Dr. Alban, 9. I Wanna Sex You Up — Color Me Badd, 10. Take No Crap — Cut N'Move.

TOP 10 NOSTALGIC — RADIO CLUJ (28 iulie, redactor Sergiu Alex.).

1. Remember Tomorrow — Iron Maiden, 2. Seamus — Pink

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1				
2				
3				
4				
5				

TOP 5 ROCK - R

1				
2				
3				
4				
5				

TOP 10 POP - S

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

TOP 10 ROCK - S

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ONE UNITED STATES OF AMERICA ONE

TOP Localitate 30 Nr.

FUNK POWER

Este o noapte geroasă de iarnă, Frankfurt 1974, dar înăuntrul sălii vest-germane de concerte aerul este fierbinte, umed, cejos. Multimea de spectatori de la prima parte a ieșit în aerul tăios de afară, lăsând în urmă o mină de negri ascunși în rosete sau zăbovind intenționat în holuri, pentru a se putea infiltra și la al doilea show.

O dată cu începerea spectacolului, James Brown va canta pentru ei, acompaniat de doi dintre cei mai buni bateriști ai showbiz-ului. „Say It Loud” va cânta, el asemenea unui ofițer de marină „lătrind” un cântec. Cei din sală îi răspund „I'M BLACK AND PROUD”.

Deși Brown este, fără îndoială, un om confuz, capacitatea sa de a-și cristaliza acțiunile în câte-o frază plină de miez este excepțională. Pe Madison Avenue unul și-ar vinde sufletul pentru un astfel de talent.

Contrar noțiunilor acceptate de mulți critici rock, muzica neagră americană nu a consistat mereu mereu în deplingerea soartei sau dansul pînă la epuizare. Cîntecele de plantație, de muncă și ale celor înlănuți vorbeau, toate, despre comunicarea între oamenii dezrădăcinați, transmiterea informațiilor despre familii și Om.

Eleus-ul protesta împotriva timpurilor grele. Gospel-ul, prin expresii ale încrederii și prin puterea interdicară, era o promisiune a unor

„Bineînțeles că da! îi iubesc pe negri, negrii sînt eu însumi și ar trebui să iubesc tot ceea ce ține de mine. Iubesc să-i văd pe negri discutîndu-și problemele și trăindu-și viața, există însă un singur lucru care nu-mi place la ei: negriilor le e frică de revoluție”.

Era o frază impresionantă care conținea, după cite mi-am dat eu seama, extrase liber adaptate din cel puțin două dintre ultimele pîese ale grupului „The Last Poets”, numite „Niggers Are Scared Of Revolution” și „When Revolution Comes”.

„The Last Poets” au însemnat pentru muzica neagră ceea ce Malcolm X, Eldridge Cleaver, Stokely Carmichael, Huey Newton, George Jackson și alții au însemnat pentru instituțiile politice ale negrilor din vremea aceea și într-o oarecare măsură ceea ce Public Enemy, NWA și latura cea mai „greă” a rap-ului înseamnă pentru America de azi.

Brown, care a fost înfrîntă-tuna „hirtia de turnesol” a muzicii negre, a presimțit această stare de spirit cu mult înaintea apariției hit-ului „Say It Proud” în septembrie 1968.

Prin mai vechitul „Don't Be A Dropout” (1966) el îi încuraja pe copii să nu-și irosească educația, ceea ce l-a adus pe Brown aproape de instituția politică prin contactul său cu

zical bazat pe gospel, de compoziții pline de speranță și îndepliniri. Cîntecele sale politice și sociale pentru The Imps — „Choice Of Colours”, „Mighty, Mighty”, „This Is My Country” și „Keep On Pushing” (utilizată de M. L. King și Jesse Jackson ca „imn” al campaniei lor) — erau impresionante deoarece spre deosebire de Brown, Mayfield își disimula mesajele în forme minunate care contrastau puternic cu realitatea crudă.

Pe copertile discurilor, The Imps apăreau frecvent cu niște figuri sumbre, hoinărind prin ghetto. Cînd Mayfield i-a părăsit, ei au continuat în același stil și discul lor „Times Have Changed” începea cu cîntecul lui Curtis „Stop The War”.

Un număr foarte mare de negri au fost înrolați în armata americană și trimiși în Vietnam și, deși consecință, opoziția față de acest război injust a devenit una dintre temele principale ale muzicii negre.

Cîntecul lui Freda Payne „Bring The Boys Home” (1971) a fost unul dintre cele mai specifice mesaje de pe front, dar cel al lui Edwin Starr, „War” (1970), a devenit cel mai cunoscut și cel mai reînat.

Ca și cîntecul lui Payne, „War” a ajuns pe locul 3 în topul Billboard R&B. Următoarea producție a lui Starr, „Stop The War Now” (1970) caracterizată de o exprimare „fierbinte”,

glu-ul speech-ului „I Had A Dream” al lui M. L. King și un album — „The Great March To Freedom” — în 1963.

Dacă Motown producea multe și puternice „zgomote” anti-războinice, acest fapt era în sentimentul întregului tineret american. Aici au înregistrat trei dintre oamenii care au produs cea mai comunicativă, comercială și atractivă muzică protestatară a anilor '70: Marvin Gaye („What's Goin' On?”), Stevie Wonder și Bob Dylan („Blowin' In The Wind”). De asemenea, aici au lansat The Temptation piese ca: „Message From A Black Man”, „Run Away Child, Running Wild” (ambele în 1969) și multe altele.

Kenny Gamble și Leon Huff, de la Philadelphia International (o altă casă de discuri condusă de negri) au combinat mari producții muzicale cu tex-

te sociale, în special pe înregistrări ale formațiilor O'Jays și Harold Melvin & The Blue Notes.

Gill Scott-Heron a fost un artist care a purtat steagul mîndriei, puterii și protestului mult timp după ce „valul” trecuse. El a dus uniforma protestului și a revoltei pe scenă în timp ce alții în jurul său își atirau de git medaloane strălucitoare, se deschiau la cămășile lor de mătase și se îndreptau către discotecă. Și de-abia o dată cu apariția rap-urilor formației Public Enemy uniforma „Black Power” a căpătat farmecul viabilității pop.

Revoluția lor poate că nu va fi televizată, dar cu siguranță, va fi comercializată într-un ambalaj strălucitor.

Traducere și adaptare după revista „VOX” ANCA LUPES

timpuri mai bune, devenind un focar pentru muzica ce s-a născut din mișcarea pentru drepturi civile din 1950. Cîntăreții folk albi pleadu pentru mra-litate (iar companiile lor de discuri încasau profituri considerabile), dar începînd din mijlocul anilor '60, muzica neagră a început să se îndepărteze de protestul gospel. „The Freedom Singers” îndreptîndu-se spre un ritm și un ton mult mai agresive, în concordanță cu stadiul mișcării din acel moment.

Martin Luther King (ucis în aprilie 1968) ar mai fi avut încă multe de spus, dar campus-urile și străzile nu mai aveau răbdare pentru protestele non-violente și deși Actul Drepturilor Civile fusese emis în 1964, a fost nevoie de timp pentru a fi aplicat în unele state cum ar fi Alabama și Mississippi.

În vara lui 1965, oratorul Muslim de culoare, Malcom X, a fost ucis și ghetto-ul din Los Angeles a luat foc, marcînd începutul unui șir de tulburări care au cuprins mai multe orașe. Acestea au culminat în Chicago, în anul 1968, la Convenția Partidului Democratic. Sloganul lui Clayton Powell Jr. — „Black Power” — plutea în aer.

Este dificil să subestimezi vastul impact pe care mișcarea negrilor pentru drepturi civile l-a avut asupra negrilor americani.

Alexander O'Neal, cîntărețul de soul din Minneapolis, a fost crescut în Natchez, Mississippi. Acolo el a fost martor la uciderea funcționarului de la drepturi civile care îi era aproape ca un tată.

L-am întrebat pe Alex dacă muzica neagră politică a timpului însemna ceva pentru el:

vicepreședintele Hubert Humphrey. Brown l-a sprijinit pe Humphrey în campania sa electorală pentru funcția de președinte al Statelor Unite; în 1972 îl susținea pe Richard Nixon (într-un speech ținut după ce-l cunoscuse pe Nixon, Brown a spus că el l-ar sfătui pe Tricky Dick să promită că va face ziua de naștere a lui Martin Luther King sârbătoare națională dacă vrea să câștige cel mai multe voturi. Stevie Wonder a continuat acest proces de persuasiune cîțiva ani mai tîrziu).

De asemenea, în 1972, „King Heroin” a lansat un mesaj anti-drog foarte ferm.

Doi ani mai tîrziu, în „Funky President (People It's Bad)” îl regăsim pe Brown judecînd comportamentul inadecvat al unui alt președinte al Statelor Unite, Gerald Ford, nefericitul succesor al lui Nixon.

Ministru al „New Super Heavy Funk”-ului Brown a continuat să susțină energie și cu mare succes mesajele egalității sociale și ale „Black Powerului”.

De fapt era mai mult interes material în acțiunea sa de promovare a acestor idei decît dorința de a-și ajuta poporul (do-vadă este registrul de încasări pe anii '60-'70, dar și speranța de a fi respectat de cei din afara showbiz-ului).

Se întîneau astfel în el două dorințe, două țeluri, care erau absolut incompatibile. Probabil cea mai evidentă probă de mîndrie neagră a fost: „I Don't Want Nobody To Give Me Nothing (Open Up The Door And I'll Get Myself)”.

Curtis Mayfield — solist vocal al grupului The Impressions își riscase deja teritoriul mu-

a urcat numai pînă pe poziția a 5-a a acestui top.

Prin 1974 priveliștea s-a schimbat, iar povestea negrilor era continuată acum de cîntece ca „Back To The World”, piesă care dă titlul albumului lui Curtis Mayfield și care povestește despre soldații dezmoșteniți, azvîrlîți la voia întîmplării în virtutea insultelor la adresa războiului.

Acestui album i s-a alăturat în 1975 „There's No Place Like America Today” asigurîndu-i lui Mayfield poziția celui mai abil compozitor al mișcării „Black Power”; acest ultim album avea o copertă memorabilă: siluetele unor negri înstăriți aflate în fața unui imens tablou care reprezenta familia albă tipică, fericită plecînd într-o călătorie cu mașina personală.

The Chi-Lites din Chicago, ilustrau de asemenea, clar problemele de care se lovește artiștii americani care încearcă să exprime temele mîndriei și ale mișcării „Black Power”, păstrînd însă în cîntecele lor primara temă a dragostei. Probabil încă bine cunoscută datorită unor hit-uri ca „Have You Seen Her?” și „Oh, Girl!”, ei au scris și cîntece-mesaj cum sînt „(For God's Sake) Give More Power To The People” și „There Will Never Be Any Peace (Until God Is Seated At The Conference Table)”.

Firme importante de case de discuri ale negrilor au contribuit la această revoluție muzicală. De exemplu, Tamla-Motown a lui Bery Gordy a început să înregistreze material politic încă din anii '60, alinîndu-se la mișcarea drepturilor civile. Aici a fost lansat sin-

Ne ajută colaboratorii

ASTERISC

„Ce fel de fete vă plac?”
„Ca voi”

Draguții băieții de la Asterisc... Și dacă îi mai și ascultați cîntînd, s-ar putea să devină formația dumneavoastră preferată. Va contribui la aceasta bogatul lor palmares, din care menționăm: Marele Premiu la Festivalul Top T'85 de la Buzău, Premiul I la festivalul FUN Rock-'90, Premiul Tineretului la Festivalurile de la Timișoara și Craiova, apariții pe posturile de radio și televiziune. Nu mai insistăm asupra turneelor prin țară, a participării la Festivalul Rock '91 și asupra clasării lor în topurile numeroaselor reviste de specialitate.

Trupa are un sound de excepție, în genul Tears For Fears, U2, Simple Minds. După părerea lor, particularitatea trupei

constă în profesionalismul pe care l-au degajat încă de la început, fapt care se resimte de altfel în toate piesele lor, dintre care cele mai cunoscute sînt „Mînerii”, „Ora 6”, „Te aștept”, „Asăzi”, compuse de cel care a inițiat în 1982 formația, Sorin Lazăr.

Ca pentru orice trupă tînă, începutul a fost greu și pentru ASTERISC, dar dacă au reușit să răzbătă, consideră că trebuie să mulțumească grupului VOUA, care le-a acordat ajutor material și moral și chiar lui Stelian Tănase care, deși nu le-a dat nici un ban din cei promiși, l-a făcut cunoscut publicului prin aparițiile la teatrul „C. Tănase”.

În final, vă prezentăm componența formației: Bogdan Marin (voce — 23 ani), Nicu Damseljan (chitară solo — 24 ani), Sorin Tănăsă (tobe — 24 ani), Sorin Vasile (chitară bas — 23 ani) și Mădălin Enache (clape).

Deocamdată alți despre trupa ASTERISC. Și dacă ne-ar întreba cineva ce fel de băieți ne plac, am spune fără să stăm prea mult pe gînduri — ca ei, Deci, fetelor, fiți pe fază!

MIRUNA MICLAUS

JAMES BROWN

JAMES BROWN a fost și este mereu prezent. Un paznic și tendințe fluctuante. Cineva care nu-iubește are motive serioase pentru asta sau are ceva foarte bine fondat pentru a-l înlocui. Fără el n-am avea Prince, Funkadelic, nu tu rap și nici măcar scenă de dans britanică. În trecut, James Brown i-a fascinat pe toți Mick Jagger, The Who, Aretha Franklin, vedetele britanice Animals Beatles sau Spencer Davis Group preferând să-l ocolească pentru a nu fi strivite de "super-greul" fără frică. Data nașterii apare diferit în enciclopedia Ziuă e sigură, 3 mai. Anul diferă, de la 1928 la 1933. Dar ce mai contează. The King Of Soul e liber și cântă iar "Love Over-Due" "Please Please Please" încheie iar concertele sale (din 1956 tot acest hit). Cu toate defectele sale (din judecate și condamnate, J.B. rămîne un reper în muzica lumii, în muzica de dans mai cu seamă!